

Punts bàsics de la

Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça

Prèvia: El Consorci Forestal de Catalunya no es fa responsable de les hipotètiques errades que la font utilitzada pugui contenir i, alhora, s'eximeix de la obligatorietat de revisar la normativa progressivament.

Serveis Jurídics del
Consorci Forestal de
Catalunya

La Casa del Bosc.
C/ J. Verdaguer, 3
17430 - Santa Coloma
de Farners
Tel.: 972 84 27 08
Fax: 972 84 30 94
consorci@forestal.cat

www.forestal.cat

La Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça consta de 53 articles, diversificats en nou Títols, tres Capítols, una disposició addicional, dues transitòries i tres disposicions finals.

La regulació normativa de la caça és una competència transferida a les comunitats autònomes però, tanmateix, Madrid i Catalunya són les dues úniques que no han regulat aquesta matèria. És per aquest motiu que Catalunya encara es regeix per la següent llei bàsica estatal.

01_FINALITAT DE LA LLEI DE CAÇA

La Llei 1/1970, de 4 d'abril té com a finalitat la regulació, conservació i foment de la riquesa cinegètica i el seu ordenat aprofitament, amb harmonia amb els diferents interessos afectats (article 1).

02_PECES DE CAÇA

Són peces de caça els animals salvatges, els quals es classifiquen en dos grups:

- Caça major: la cabra salvatge, el cérvol, el cabirol, la daina, el senglar, el linx, el llop, el mufló, l'ós, l'isard, i les demés espècies que siguin declarades com a tals, pel Ministeri d'Agricultura.
- Caça menor: les demés espècies que no figurin en la caça major.

03_CLASSIFICACIÓ DELS TERRENYS

Es classifiquen els terrenys segons:

- Terrenys cinegètics d'aprofitament comú (art. 9): en aquests terrenys es podrà practicar la caça sense més limitacions que les fixades normativament. Tipus:
 - Terrenys sotmesos a règim de caça controlada: són constituïts sobre terrenys cinegètics els quals la protecció, conservació, foment i aprofitament s'adaptarà segons els plans que aprovi el Ministeri d'Agricultura. La senyalització serà a càrrec del Ministeri o de societats col·laboradores.
- Terrenys sotmesos a règim especial. Tipus:
 - Parcs Naturals: la caça serà d'acord amb el que disposa la normativa de cada parc.
 - Refugis de caça: el Govern ho podrà establir per Decret quan ho aconsellin raons biològiques, científiques o educatives per tal d'assegurar la conservació de determinades espècies de fauna cinegètica. En aquests terrenys es prohibeix la caça excepte quan existeixin raons que aconsellin la seva captura o reducció de determinades unitats.
 - Reserves Nacionals de Caça: es podran establir reserves nacionals en aquelles comarques que en permetin la seva constitució. Es constituïran mitjançant llei i la caça quedarà sotmesa a les disposicions de la mateixa reserva nacional de caça.
 - Zones de Seguretat¹: són aquelles zones les quals pretenen garantir l'adequada protecció de les persones i els seus béns. Són zones de seguretat:

¹ En el cas de Catalunya, són declarades pel Director general del Medi Natural i Biodiversitat per tal de garantir l'adequada protecció de les persones i els seus béns davant les activitats cinegètiques. En aquestes zones és prohibida la utilització d'armes

- Les vies i camins públics
 - Les vies pecuàries
 - Les vies fèrries
 - Les aigües públiques (lleseres i marges)
 - Els canals navegables
 - Els nuclis urbans i rurals
 - Les zones habitades i les seves proximitats.
 - També tindran aquesta consideració: les viles, jardins, parcs d'ús públic, els recintes esportius i els demés que siguin declarats com a tal.
- En aquest sentit, es prohibeix o condicionarà l'ús d'armes en zones de seguretat.
- Cotos (vedats) de caça: és aquella superfície continua susceptible d'aprofitament cinegètic, la qual ha d'estar declarada i reconeguda com a tal. Podran ser locals o privats. Es prohibeix el subarrendament de l'aprofitament cinegètic, i qualsevol cessió a títol oneros o gratuït del coto (art. 16).
 - Cotos privats de caça: Els propietaris dels terrenys podran constituir vedats privats de caça. Podran pertànyer a un o varis propietaris associats voluntàriament.

Si la finca és d'un sol propietari, hauran de tenir una superfície mínima de 250 hectàrees per la caça menor i, 500 hectàrees si es tracta de caça major.

Si la finca és fruit d'una associació de varis propietaris, les superfícies mínimes seran de 500ha (caça menor) i 1000ha (caça major).

En cas de cotos privats d'un sol titular, el dret de caça el tindrà el propietari i a qui autoritzi. En cas que sigui a través d'associació de titulars, hauran de ser sotmeses a aprovació del Ministeri.
 - Cotos locals de caça: els Ajuntaments (entre d'altres) podran constituir cotos locals de caça representats per propietaris que hi accedeixin voluntàriament. L'Estat o entitats de dret públic o privat podran aportar els seus terrenys per tal que formin part del coto. També hi poden formar part els terrenys d'utilitat pública, tot i que caldrà conformitat del Ministeri d'Agricultura. La superfície mínima haurà de ser de 500ha (caça menor) i 1000ha (caça major), tot i que podrà ser inferior si el Ministeri ho creu oportú. La contractació i adjudicació de l'aprofitament cinegètic l'atorgarà l'Ajuntament. La durada mínima serà de 6 anys (caça menor) i de 9 anys (caça major) i si un terreny de coto local vol constituir-se com a coto privat de caça haurà de notificar-ho a l'entitat patrocinadora amb un any d'antelació.
 - Cotos socials de caça: responen al principi de facilitar la caça en règim d'igualtat d'oportunitats (art. 18)
 - Terrenys tancats: són aquells que es troben rodejats materialment per murs, valles, o qualsevol altre dispositiu construït amb la finalitat d'impedir l'accés de persones o animals aliens. Perd aquesta condició si té accessos practicables, excepte que hi hagi senyals de prohibició d'entrada. Es prohibeix la caça.
 - Terrenys de l'Estat, aigües públiques, canals i vies de comunicació, boscos catalogats i zones d'influència militar: correspon al Ministeri d'Agricultura la seva administració.

04_PROPIETAT DE LES PECES DE CAÇA

de foc o l'exercici de la caça. També és prohibit disparar en direcció a aquestes zones sempre que els caçadors no es trobin a una distància més gran que la que puguin abastar els projectils, o que la configuració del terreny intermedi impedeixi arribar a la zona de seguretat (font: www.gencat.cat/agricultura).

El caçador adquireix la propietat de les peces de caça mitjançant ocupació (art. 22). Si el caçador fereix una peça en terreny permès per caçar però entra a una propietat aliena, té dret a agafar-la. Tanmateix, si la finca aliena estigués tancada o fos de règim cinegètic especial, caldrà permís de l'amo de la finca, del titular de l'aprofitament o de la persona que representi. Si es nega a donar permís, aquest li haurà d'entregar la peça, ferida o morta. A les finques de règim cinegètic especial, no caldrà permís per a peces de caça menor.

En terrenys d'aprofitament cinegètic comú, quan un o varis caçadors aixequin i persegueixin a una peça, qualsevol altre caçador haurà d'abstenir-se mentre duri la persecució.

Quan hi hagi dubtes de la propietat de les peces, s'aplicaran els usos i costums del lloc. En defecte, la propietat correspondrà al caçador que hagi mort la peça en caça menor i, l'autor de la primera ferida quan es tracti de caça major.

05_MÈTODES DE CAÇA²

Depenent de la categoria de caça (major o menor), les espècies cinegètiques i d'altres factors com són l'orografia del terreny, els recursos humans i tècnics condicionen la modalitat de caçera, les quals destaquen la batuda, l'acostament, a l'espera, al salt o en mà.

L'acostament: Consisteix a anar a la recerca i captura d'un determinat exemplar, el que compleixi les condicions que el pla d'aprofitament indica (quant a sexe, edat, trofeu o selectiva), amb l'objectiu de mantenir l'equilibri poblacional del territori. Les espècies cinegètiques que s'abaten mitjançant la modalitat d'acostament són l'isard, la cabra salvatge, el cabirol, el cérvol, la daina i el mufló. Un cop identificat l'exemplar que s'hagi d'abatre amb l'ajuda imprescindible dels binocles, s'inicia un minuciós apropament per tenir l'animal a la distància justa que permet disparar amb garanties d'èxit suficients.

La batuda: És la modalitat més practicada i tradicional a Catalunya per caçar el porc senglar, encara que excepcionalment també es pot autoritzar aquest tipus de caça per abatre altres espècies cinegètiques.

En el desenvolupament d'una batuda, hi poden participar entre 25 i 50 caçadors, per tant, la coordinació i l'organització han de ser molt precises. Abans de res, cal triar la zona on es preveu fer la batuda, després d'haver verificat la presència de senglar a partir de la trobada de rastres. Seguidament, els caçadors se situen tant en llocs fixes anomenats "parades", que cobreixen la zona de batuda, com en punts estratègics de la via de fugida de l'animal que s'hagi d'abatre. Una vegada els components de la colla ja estan ben ubicats, els gossers-caçadors responsables de dirigir els gossos-baten la zona de caça amb els gossos per localitzar i conduir els animals cap a les parades.

La polla d'aigua i el becadell es capturen en batudes. En aquestes, els caçadors es col·loquen en punts estratègics i van seguint l'avanç dels caçadors que condueixen els gossos.

L'aguait, o espera en caça major: És una modalitat que s'utilitza sobretot per a la caça del porc senglar a l'inici del dia i al capvespre. Cal saber quines són les zones que acostuma a freqüentar i esperar-los des d'un lloc elevat que permeti l'albirament de l'animal. Quan més s'utilitza és en època de veda, quan el porc senglar causa danys, mitjançant autoritzacions

² Font: www.gencat.cat/agricultura

especials en zones on l'organització de batudes, sobretot per motius de seguretat, no són aconsellables.

El tudó, el tord comú, el tord ala-roig, l'estornell vulgar, la griva i la griva cerdana són espècies cinegètiques que generalment es capturen a l'aguait o l'espera, modalitat que consisteix a romandre amagat en llocs fixos prèviament escollits des d'on s'abat la peça, gairebé sempre al vol. Aquesta modalitat té limitacions i prohibicions, és el cas de la becada, una espècie que no es pot caçar a l'aguait.

La caça al salt: Es practica fonamentalment en solitari amb l'ajuda del gos, que busca els exemplars per tal de sorprendre'ls i capturar-los, o sense. El caçador, en base a l'experiència i els coneixements de l'espècie i del seu hàbitat, decideix seguir una estratègia o una altra. Aquesta modalitat també es denomina "guerra galana", ja que es considera la veritable essència de la caça en solitari, en la qual destaca el component ètic i la gran dificultat que comporta. La caça al salt no permet un gran nombre d'exemplars abatuts, fet que garanteix respectar les quotes de captura autoritzades. També es pot practicar aquest tipus de cacera amb companyia, però llavors la dificultat de captura es redueix i es perd part de l'encant d'aquesta modalitat.

La modalitat en mà: És un tipus de cacera que es fa en grup. Generalment, de quatre a sis caçadors baten el terreny mantenint una determinada formació a una velocitat constant, s'hi poden utilitzar gossos o no. Es practica normalment en terrenys oberts i plans. El caçador veterà, o qui millor conegui el terreny, és el cap de colla, dirigeix l'agrupació per no trencar la formació i aporta les indicacions més convenients per al desenvolupament de la cacera. Amb aquesta modalitat es capturen més exemplars que no pas mitjançant la modalitat de caça al salt. Per qüestions de seguretat, els caçadors no poden tirar trets cap als costats, pel risc que comporta, i, a més, cal tenir sempre els companys a la vista.

La perdiu roja, la perdiu xerra, la becada, el conill i la llebre són espècies que es cacen bàsicament mitjançant dues modalitats: la caça al salt i en mà.

A les zones humides, i per caçar les aus aquàtiques, s'hi practiquen les modalitats de caça del barreig i a l'espera. La fotja és l'espècie que més es captura amb la modalitat del barreig. Els barrejadors o barquers naveguen per les llacunes per fer aixecar el vol a les aus aquàtiques que es troben entre la vegetació, el que s'anomena barrejar, i conduir-les vers els caçadors situats a terra ferma i preparats per disparar.

La caça d'aus aquàtiques a l'espera es pot fer de tres maneres diferents, diürna, nocturna i batuda, tot depèn de la finalitat de la cacera i l'espècie que es vulgui capturar. Els anàtids es capturen a l'espera de forma diürna i nocturna mitjançant tirades que es fan en lluna plena. És freqüent la utilització de cimbells, reclams artificials o mecànics utilitzats per atreure els ànecs cap als punts on estan situats els caçadors.

06_VEDES

Les vedes són els períodes en què és prohibida la caça. Pel que fa a Catalunya, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural publica anualment una norma³ en la qual es fixen els períodes hàbils de caça a tot el territori de Catalunya i les vedes especials que s'estableixen per

³ Pel període entre 2011 i 2012 és la Resolució AAM/1530/2011, de 17 de juny, per la qual es fixen les espècies objecte d'aprofitament cinegètic, els períodes hàbils de caça i les vedes especials per a la temporada 2011-2012 en tot el territori de Catalunya): (<http://www.gencat.cat/eadop/imatges/5907/11166096.pdf>)

a cada temporada. Aquesta norma indica les espècies que poden ser objecte de caça i aquelles que per les seves especials condicions i estat de població són considerades temporalment vedades⁴.

07_PROHIBICIONS I LIMITACIONS

Queda prohibit:

1. Caçar en època de veda
2. Caçar de nits (entre una hora abans de la sortida del sol i una hora després de la seva posta), excepte aquelles modalitats de caça nocturna.
3. Caçar en els anomenats "dies de fortuna", quan per causes alienes (incendis, sequeres, etc) els animals es vegin privats de les seves facultats o es vegin obligats a concentrar-se en un determinat lloc.
4. Caçar en dies de neu, excepte la caça d'alta muntanya i determinades espècies d'aus migratòries.
5. Caçar utilitzant mitjans d'ocultació.
6. Caçar en els Refugis Nacionals i a les Estacions Biològiques i Zoològiques
7. Entrar sense permís portant armes, gossos o eines de caça en terrenys cinegètics especials.
8. Practicar la caça en terrenys d'aprofitament comú mitjançant la tècnica que persegueixi l'esgotament de les peces, excepte aquelles batudes autoritzades.
9. Portar armes desenfundades o disposades a utilitzar quan es circuli en època de veda, sense la corresponent autorització.
10. Caçar amb armes de foc, o d'aire o gasos comprimits essent menor de 18 anys i no essent acompanyat per un altre caçador major d'edat.
11. Caçar sense la preceptiva documentació o no portant-la a sobre.
12. Caçar o transportar espècies protegides o peces de caça que no concordin amb les legalment permeses.
13. La destrucció de nius o la recollida de cries o ous per a la seva circulació o venda, excepte els destinats a repoblació sempre i quan tinguin la corresponent autorització.
14. La pràctica que consisteixi en atraure o espantar la caça existent en terrenys aliens.

08_RESPONSABILITAT PER DANYS

- Seran responsables dels danys provocats per les peces de caça procedents de terrenys acotats, els titulars de l'aprofitament. Subsidiàriament ho seran els propietaris dels terrenys.
- Quedarà sotmès a la legislació civil ordinària.
- Dels danys produïts per la caça realitzada en Reserves Nacionals, Refugis i Parcs Nacionals respondran els titulars de l'aprofitament cinegètic i, subsidiàriament, el Servei de Pesca Continental, Caça i Parcs Naturals.
- El Ministeri (actualment Generalitat) podrà autoritzar als titulars de cultius agrícoles, ramaders o forestals mesures extraordinàries de caràcter cinegètic als seus titulars per a protegir els seus cultius.
- Tot caçador haurà d'indemnitzar pels danys que causi en motiu de l'exercici de la caça, excepte quan la culpa o negligència sigui del perjudicat o per força major. Si no consta l'autor del dany respondran solidàriament tots els membres de la partida de caça.

⁴ Font: www.gencat.cat/agricultura

09_ LLICÈNCIES I MATRÍCULES.

La llicència és el document nominal i intransferible necessari per a practicar la caça. La seva renovació serà anual. Els diversos tipus de llicències i els imports són els següents:

Llicència	Taxa	Durada
Caçar amb armes de foc (A)	24,55 €	1 any
Caçar amb altres procediments (B)	12,30 €	1 any
Per tenir canilles (C)	45,60 €	1 any
Caçar amb armes de foc per a majors de 65 anys (JA)	Gratuïta	5 anys
Caçar sense armes de foc per a majors de 65 anys (JB)	Gratuïta	5 anys
Caçar amb armes de foc (AT)	11,40 €	15 dies

El corresponent Ministeri (actualment Generalitat) expedirà la matrícula anual acreditativa dels cotos de caça.

10_ ASPECTES A TENIR EN COMPTE

- La Resolució MAB/2308/2003, de 22 de juliol, per la qual s'aproven les directrius i les instruccions tècniques en matèria de caça, dicta la obligatorietat dels caçadors a portar armilles de colors vius, fàcilment visibles a llarga distància⁵
- En matèria de prevenció i primers auxilis per a caçadors s'aconsella llegir les orientacions del Dr. Ramon Sancho Fuertes, doctor en medicina i cirurgia i especialista en cirurgia ortopèdica i traumatologia⁶.

⁵ Font: www.gencat.cat/agricultura

⁶ Font:

http://www20.gencat.cat/docs/dmah/Home/Ambits%20dactuacio/Medi%20natural/Caca%20i%20pesca%20continental/Caca/Estudis%20i%20Informes/Publicacions/documents/normes_prevencio.pdf

Abril 2012

Text elaborat pels serveis jurídics del Consorci Forestal de Catalunya. El CFC s'eximeix de qualsevol responsabilitat derivada del present anàlisi jurídic.

**Serveis Jurídics del
Consorci Forestal de
Catalunya**

La Casa del Bosc.
C/ J. Verdaguer, 3
17430 - Santa Coloma
de Farners
Tel.: 972 84 27 08
Fax: 972 84 30 94
consorci@forestal.cat

www.forestal.cat